

2. november 2018
Sagsnr. NMK-503-00148
KlageID: 156064
ASN-NH

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afslag på dispensation fra fortidsmindebeskyttelseslinjen til opførelse af seks bygninger i Herning Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens¹ § 65, stk. 2, jf. § 18, stk. 1 (fortidsmindebeskyttelseslinje).

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster afgørelse fra Herning Kommune af 11. januar 2017 om afslag på lovliggørende dispensation til seks bygninger inden for fortidsmindebeskyttelseslinjen på matr. nr. 1k Vind By, Vind, beliggende Skjernvej 208 i Herning Kommune.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.² Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR nr. 37795526
EAN nr. 5798000026070
nmkn@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018 om naturbeskyttelse.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 8. februar 2017 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af ejendommens ejere, som er repræsenteret af advokat.

Klager har navnlig anført, at bygningerne ikke påvirker oplevelsen af gravhøjene, at bygningernes størrelse, placering og anvendelse taler for at give dispensation, samt at de har indrettet sig på fortsat at kunne anvende ejendommen som hidtil.

Sagen vedrørende afgørelsen efter planloven³ er under behandling ved Planklagenævnet.⁴

Sagens oplysninger

Ejendommens ejere har den 2. april 2016 søgt om dispensation til at beholde seks bygninger inden for fortidsmindebeskyttelseslinjen på ejendommen.

Ejerne har oplyst, at der ikke er opført egentlige nybygninger eller foretaget navneværdige udvidelser på ejendommen, men at hovedbygningen, der formentlig blev opført i 1942, løbende er renoveret. Ejerne har anført, at det er en fejl, hvis det i BBR-registret er anført, at denne bygnings areal kun er 32m².

Videre har ejerne anført, at der nær bygningen er nogle små skure samt et halvtag placeret ovenpå afskårne træer til brug for opbevaring og beskyttelse af redskaber samt træ til brænde mv. i forbindelse med drift af skovejendommen og øvrig pleje af heden. Ejerne har hertil bemærket, at disse ikke har betydning for fortidsminderne, som de naturligvis vil respektere og bevare, og ikke i naturbeskyttelses eller planlovmæssig henseende kan betegnes som ændringer eller nybebyggelse.

Arealet, hvor bygning 1-6 ønskes opført ligger inden for beskyttelseslinjen til fortidsminde nr. 230419 og nr. 230440.

Det fremgår af Slots- og Kulturstyrelsens hjemmeside ”Fund og Fortidsminder”, at fortidsminde nr. 230419⁵ er en rundhøj fra oldtiden. Højen er 13 meter i diameter og 1,05 meter høj. Toppen af højen og væsentlige dele af dens indre er bortgravet. Højen er beliggende i kanten af hede og bevokset med lyng og løvkrat.

Det fremgår videre, at fortidsminde nr. 230440⁶, er en rundhøj fra oldtiden. Det fremgår af fredningsteksten, at højen har en diameter på 15 me-

³ Lovbekendtgørelse nr. 1529 af 23. november 2015 med senere ændringer (nugældende nr. 287 af 16. april 2018) om planlægning.

⁴ NMK-31-02398.

⁵ <http://www.kulturarv.dk/fundogfortidsminder/Lokalitet/71939/>

⁶ <http://www.kulturarv.dk/fundogfortidsminder/Lokalitet/71940/>

ter, en højde på 1,2 meter, og at der i toppen af højen er et stort krater med en diameter på 2 meter. Højen er beliggende i hede, og bevokset med lyng og løvkrat.

Det fremgår endvidere af ”Fund og Fortidsminder”, at rundhøjene er del af en højgruppe på syv høje, der på en række strækker sig fra nordvest mod sydøst.

Herning Kommune har den 8. april 2016 anført, at kommunen på baggrund af luftfotos finder, at der er sket væsentlige udvidelser, herunder etableret nye bygninger i strid med planloven og naturbeskyttelsesloven, hvorfor kommunen vil behandle sagen som en ansøgning om lovliggørende dispensation.

Møde og besigtigelse af ejendommen

Af et mødereferat af 22. september 2016 fremgår det, at Herning Kommune sammen med ejerne har besigtiget ejendommen.

Kommunen har anført, at det fremgår af ejendomsregistret, at de nuværende ejere overtog ejendommen fra deres forældre i 1993, men at ejerne har oplyst, at de først blev ansvarlige for driften omkring 2010. Kommunen har videre anført, at ejerne har oplyst, at de ikke har ændret bygning 1 siden 2010, bortset fra, at de har tilføjet en træterrasse på den sydvestlige side af huset, og en fliseterrasse på den nordvestlige og nordøstlige side. Kommunen har videre anført, at ejerne har oplyst, at de øvrige udvidelser er foretaget i forældrenes tid.

Kommunen har bemærket, at ejerne har oplyst, at terrassen ved det oprindelige hus, som man kan se på luftfotos fra 2007 var overdækket. Kommunen har oplyst, at det ikke kan fastsættes præcist ud fra luftfotos, hvornår den overdækkede terrasse/tilbygningen er blevet tilføjet, men at den ikke fremgår af luftfotos fra 1982.

Endvidere har kommunen bemærket, at ejerne har oplyst, at de har et gammelt brev, hvoraf det fremgår, at to gravhøje henholdsvis nr. 2304.40 og 2304.39 er blevet frigivet.

Høring af Slots- og Kulturstyrelsen

Slots- og Kulturstyrelsen har den 11. januar 2017 anført, at de tilslutter sig Herning Kommunes afgørelse om afslag på lovliggørende dispensation til byggeri inden for fortidsmindebeskyttelseslinjen på ejendommen.

Afgørelsen

Herning Kommune har den 11. januar 2017 truffet afgørelse om afslag på lovliggørende dispensation til seks bygninger inden for fortidsmindebeskyttelseslinjen.

Kommunen har oplyst, at ejendommen ligger i landzone, og at der herpå er ca. 3,6 ha plantage. Videre har kommunen oplyst, at en stor del af ejendommen er omfattet af skovbyggelinje, beskyttet hede, og at ejendommen er omfattet af flere fortidsmindebeskyttelseslinjer.

Kommunen har endvidere oplyst, at de i forbindelse med anden sagsbehandling på ejendommen blev opmærksom på, at bygningerne på ejendommen ligger inden for både fortidsmindebeskyttelseslinjen og skovbyggelinjen og er opført uden fornøden tilladelse og dispensation.

Kommunen har henvist til, at det fremgår af BBR, at ejendommen er et ubebygget landbrugslod, hvor der i 1942 blev opført en mindre træbygning på 32 m². Kommunen har anført, at bygningen er registreret som en "anden bygning til fritidsformål", f.eks. en jagt- eller fiskehytte som ikke kan sidestilles med et sommerhus. Kommunen har anført, at der i dag ligger en pavillon (bygning 1) på ca. 100 m². På sydsiden af pavillonen er en træterrasse på ca. 40 m², og på nordsiden er etableret en fliseterrasse. Kommunen har videre anført, at pavillonen har karakter af et sommerhus, og ser ud til at ligge der, hvor den oprindelige træbygning lå.

Kommunen har oplyst, at der derudover er opført fem småbygninger/skure på 5-50m² (bygning 2-6), er henstillet en bil og andet skrot på ejendommen samt opstillet en foderhæk i kanten af heden. Kommunen har bemærket, at bygningerne ligger i en mindre løvtræsbeplantning, der er omgivet af et stort og åbent hedeareal.

Kommunen har herefter gennemgået de enkelte bygninger på ejendommen, og herunder anført, at bygning 1 ses på luftfotos fra 1965-2008, som et lille hus med høj tagrejsning og et grundareal svarende til det anførte i BBR. Videre har kommunen anført, at der i perioden fra 1965-2008 er bygget til på sydsiden, og at det fremgår af et luftfoto fra 1982, at tilbygningen på den nordlige side sandsynligvis er sket i perioden mellem 1965 og 1982. Det fremgår af et billede, indsendt af ejeren, at bygningen i 2004 var et hus i 1 ½ plan. På luftfotos fra 2008 ses huset, som det er i dag, med en størrelse på 100 m², med fladt tag, og fra 2013 ses træterrassen. Endvidere har kommunen anført, at det ikke fremgår, hvornår fliseterrassen er lagt, men at det sandsynligvis er omtrent samtidig med træterrassen. Kommunen har bemærket, at ejerne har oplyst, at huset blev udskiftet, da det gamle hus var i for dårlig stand, og at terrasserne er lagt efter udskiftningen af huset.

Med hensyn til bygning 2 har kommunen anført, at der er tale om en lille, ældre bjælkehytte. Kommunen har videre anført, at den først med sikkerhed kan erkendes på luftfotos fra 2007, da det er en mindre bygning på ca. 10 m², der ligger under et relativt tæt kronedække. Kommunen har bemærket, at ejerne har oplyst, at den er opført i 1970'erne-1980'erne.

Kommunen har vurderet, at bygning 3, på 50 m², er opført mellem 2013 og 2015. Ejerne har ifølge kommunen oplyst, at byggeriet er sat i stå indtil indeværende sag er færdigbehandlet.

Kommunen har anført, at bygning 4 er en simpel carportlignende konstruktion på 25-30 m² med tag og beklædning på tre sider. Kommunen har vurderet, at bygningen med sikkerhed kan erkendes i 2007, men at en åbning i kronedækket fra 2002-2004 kan indikere, at bygningen også stod der på det tidspunkt. Kommunen har tillige anført, at der frem til 1999 ikke er tegn på bygningen, men at ejerne oplyser, at den er opført i 1980'erne-1990'erne.

Om bygning 5 har kommunen anført, at bygningen er et skur på 5-6m², som er opført mellem 2013 og 2015.

Kommunen har anført, at bygning 6 er et simpelt brændeskur på 10m², der kan ses på luftfotos fra 2015. Kommunen har bemærket, at ejerne har oplyst, at skuret er opført i 1980'erne-1990'erne.

Kommunen har vurderet, at der lovligt har ligget en bygning fra 1942 med grundplan på 32 m² på den placering, hvor bygning 1 ligger i dag. Kommunen har bemærket, at udvidelser og opførsler af nye bygninger efter 1961 skulle have haft dispensation fra fortidsmindebeskyttelseslinjen. Videre har kommunen på baggrund af luftfotos og ejernes oplysninger vurderet, at de eksisterende bygninger er opført efter 1961, hvor fortidsmindebeskyttelseslinjen blev indført, uden dispensation og i strid med beskyttelsens formål.

På baggrund af ovenstående har kommune vurderet, at der ikke foreligger et særligt tilfælde, som kan begrunde en dispensation fra fortidsmindebeskyttelseslinjen til et hus på 100 m². Kommunen har videre vurderet, at der ikke kan dispenseres til yderligere fem bygninger på 5-50m² med karakter af skure/udhuse, der er placeret tættere på gravhøjen eller på linje med den tidligere lovlige bygning. Kommunen har anført, at det forhold, at bygningerne ligger i træbevoksning og skal bruges i forbindelse med skovdriften ikke ændrer vurderingen.

Kommunen har oplyst, at der på den hidtidige placering kan forventes tilladelser og dispensation til byggeri, der svarer til oplysningerne i BBR. Kommunen har bemærket, at der ikke er taget stilling til, om der kunne være dispenseret til eventuelle udvidelser af den tidligere lovlige bygning, men at der er lagt vægt på situationen som den er i dag. Videre har kommunen bemærket, at der ikke er foretaget en vurdering af, om det ansøgte kan påvirke Natura 2000-områder væsentligt eller medføre beskadigelse eller ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrarter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Klagen

Klager har den 8. februar 2017 anført, at der foreligger flere forhold, der taler for, at der foreligger et særligt tilfælde, som kan begrunde en dispensation.

Det er klagers opfattelse, at fortidsminderne på ejendommens arkæologiske betydning må anses for begrænset.

Desuden er det klagers opfattelse, at der ikke er væsentlige landskabelige hensyn, der taler imod det ansøgte byggeri, og at omfanget af bygningerne må siges at have en beskeden karakter, hvilket er dispensationsmotiverende.

Klager har vurderet, at bygningerne på ejendommen og dens nuværende indretning ikke influerer på oplevelsen af gravhøjene, herunder ind- og udsyn samt offentlighedens adgangsforhold. Klager har henvist til Naturklagenævnets afgørelse af 27. oktober 2009 i j. nr. NKN-1324-00062. Klager har anført, at bygningerne afskærmes mod den offentlige vej af løvtræsbeplantning, og at der således er frit udsyn til gravhøjene fra den offentlige vej. Klager har bemærket, at denne manglende ”synlighed” efter praksis tillægges stor betydning som dispensationsmotiverende faktor.

Klager har anført, at bygningerne på ejendommen er opført i forbindelse med den oprindelige bebyggelse, og at der således ikke er tale om knop-skydning på ejendommen. Det er klagers opfattelse, at ejeren har valgt den mest hensigtsmæssige og skånsomme placering af bygningerne i relation til fortidsminderne. Klager har hertil bemærket, at bygningerne er placeret i yderkanten af fortidsmindebeskyttelseszonerne, ligesom bygningerne er placeret væk fra den offentlige vej.

Det er tillige klagers opfattelse, at bygningerne er opført i overensstemmelse med retningslinjerne i Vejledning om naturbeskyttelseslovens pkt. 7.7.2, hvilket taler for, at kommunen bør give dispensation til den eksisterende bebyggelse på ejendommen.

Videre har klager vurderet, at bygning 1 må anses som en genopførelse af den tidligere bygning, hvilket ligeledes er dispensationsmotiverende, selvom denne bygning genopføres efter en hel eller delvis nedrivning af den tidligere bygning. Det er klagers opfattelse, at det beror på en fejlregistrering, at den tidligere bygning på ejendommen alene er registreret med 32 m² i BBR-registret, idet bygningen var væsentligt større. Klager har bemærket, at placeringen af bygning 1 ligeledes er identisk med placeringen af den tidligere bygning. Videre har klager anført, at det bestrides, at bygning 1 er 100 m², idet det er klagers opfattelse, at denne er væsentlig mindre. Klager har påpeget, at bygning 1 under alle omstændigheder ikke fremstår mere skæmmende for gravhøjene end den tidligere bygning 1. Klager har anført, at det må være dispensationsmotiveren-

de, at bygningen anvendes til det samme formål, og at bygningens omfang er sammenligneligt med den tidligere bygning 1 på ejendommen.

Videre har klager anført, at ejerne siden 1942 har anvendt bygningerne til brug for pleje og drift af skoven og heden, og dermed har indrettet sig på en fortsat anvendelse af ejendommen som hidtil. Det er således klagers opfattelse, at der er forløbet så lang tid, at rimelige og berettigede forventninger må anses for dispensationsmotiverende.

Endvidere har klager anført, at det forhold at ejendommen har været i ejers families eje igennem en meget lang årrække forudsætter, at der på ejendommen tillades bebyggelse i form af et fritidshus.

Herning Kommunes bemærkninger til klagen

Herning Kommune har den 1. marts 2017 bemærket, at kommunen ikke finder anledning til at genoptage sagen.

Kommunen har anført, at Slots- og Kulturstyrelsen i en høring forud for den endelige afgørelse har erklæret sig enige i kommunens vurdering.

Kommunen har bemærket, at områder med flere gravhøje i sammenhæng typisk har en større kulturel værdi end solitære gravhøje. Kommunen har hertil anført, at det forhold, at gravhøjene i den konkrete sag er del af en række på syv gravhøje i sig selv udgør en væsentlig kulturel og landskabelig værdi, og at det hertil kommer, at der ved sammenhængende gravhøje er øget mulighed for, at der er arkæologiske fund i jorden.

Videre har kommunen anført, at gravhøjene ligger i forbindelse med et 19,5 ha åbent hedeareal, med offentlig adgang. Kommunen har i den sammenhæng vurderet, at gravhøjene har en væsentlig landskabelig værdi. Det er videre kommunens vurdering, at løvtræsbeplantningen ikke kan være dispensationsmotiverende i lyset af det generelle landskabsbillede i området.

Det er kommunens opfattelse, at bygningerne ikke er af beskeden karakter. Kommunen har hertil anført, at bygning 1 ikke anses for at være en genopførsel af en tidligere bygning, og at den tidligere bygning 1 heller ikke anses for at have været i overensstemmelse med oplysningerne i BBR.

Kommunen har videre anført, at bygning 1 ud fra en opmåling i kommunens GIS-system er vurderet til at være ca. 100 m².

Kommunen har vurderet, at det væsentligt udvidede omfang af bygningerne ikke er nødvendigt for drift og pleje af heden og skoven. Kommunen har hertil bemærket, at det på baggrund af besigtigelsen den 26. september 2016, ikke er kommunens opfattelse, at bygningerne alene indeholder redskaber til drift og pleje.

Kommunen har endvidere anført, at de tre bygninger (bygning 2-4), der ligger tættest på den nærmeste gravhøj, ligger i en afstand af 40-45 meter, hvilket er tættere på gravhøjen end den oprindelige bygning fra 1942. Det er kommunens opfattelse, at denne placering ikke udgør yderkanten af beskyttelseszonen.

Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Efter naturbeskyttelseslovens § 18, stk. 1, må der ikke foretages ændring i tilstanden af arealet inden for 100 meter fra fortidsminder (fortidsmindebeskyttelseslinjen), der er beskyttet efter bestemmelserne i museumsloven. Der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende.

Naturbeskyttelseslovens § 18, stk. 1, er en forbudsbestemmelse, der suppleres af en række undtagelser i stk. 2 og stk. 3.

Formålet med fortidsmindebeskyttelseslinjen er at sikre fortidsmindernes værdi som landskabslementer. Både den generelle betydning af fortidsminderne i landskabsbilledet, indsyn til og udsyn fra fortidsminderne skal sikres med bestemmelsen. Samtidig skal bestemmelsen sikre de arkæologiske lag i området omkring fortidsminderne, idet der ofte er særlig mange kulturhistoriske levn i områderne tæt ved de fredede fortidsminder.

Kommunen kan i særlige tilfælde meddele dispensation fra forbuddet mod tilstandsændringer, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2. I overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd er praksis meget restriktiv.

I den enkelte sag skal der foretages en konkret vurdering af, om formålet med de ansøgte bebyggelser er så væsentligt, at den generelle beskyttelsesinteresse og hensynet til sikring af de arkæologiske lag bør vige, og en konkret vurdering af det ansøgtes påvirkning af det beskyttede fortidsminde.

Spørgsmålet om, hvorvidt der bør meddeles dispensation til forhold, der allerede er etableret, skal som udgangspunkt behandles, som hvis der på forhånd var søgt dispensation.

Med hensyn til det af klager anførte om, at ejerne har indrettet sig i tillid til fortsat at kunne anvende ejendommen som hidtil, bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at indrettelseshensyn kan indgå i vurderingen af, om der er tale om et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation. Ved indrettelseshensyn forstås det forhold, at en ulovlighed er foretaget for lang tid siden uden at være blevet opdaget eller påtalt af tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden er ikke forpligtet til at føre opsøgende tilsyn. Indrettelseshensyn kan således, selv om myndigheden ikke er bekendt med det ulovlige forhold, efter en konkret vurdering af en sags omstændigheder indebære, at en tilsynsmyndighed fortaber retten til at

håndhæve forholdet. Efter praksis skal der normalt være gået mange år, før myndigheden som følge af indrettelseshensyn ikke længere kan kræve forholdet lovliggjort. Nævnet skal således foretage en afvejning af, hvor stærkt indrettelseshensynet i den konkrete sag er, overfor de modstående interesser der foreligger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder efter en konkret vurdering, at der ikke er påvist forhold, der kan begrunde, at opførelsen af seks bygninger det pågældende sted kan anses for at være et sådant særligt tilfælde, at der kan meddeles dispensation.

Miljø- og Fødevareklagenævnet kan på luftfotos fra 1965 konstatere den tidligere 1 bygning med hældning på taget, og på luftfotos fra 2010 konstatere, at den nuværende bygning 1 er opført. Nævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens opmåling af, at bygning 1 er ca. 100m². Bygning 2 kan ikke ses på luftfotos fra 1982 eller 1987, men første gang konstateres på luftfotos fra 2007, dog kan det på grund af den tætte skovbeplantning ikke afvises, at bygningen er etableret på et tidligere tidspunkt. Bygning 3 kan ikke ses på luftfotos fra 2013, men vurderes at være opført i perioden mellem 2013 og 2015. Bygning 4 kan ikke ses på luftfotos fra 1987, og heller ikke på fotoet fra 1992, hvor skovbeplantningen er meget tilvokset. Bygningen kan således først med sikkerhed konstateres på luftfoto fra 2007. Det er på det grundlag nævnets opfattelse, at det er for usikkert at vurdere, hvornår bygning 4 blev opført på baggrund af hullerne i kronedækket på fotoet fra 2002 og 2004. Nævnet kan ikke se bygning 5 på fotos fra 2010 eller 2013, og vurderer på det grundlag, at bygningen er opført mellem 2013 og 2015. Nævnet kan endvidere konstatere bygning 6 på luftfotos fra 2007. Nævnet bemærker, at bygningen ikke kan ses på luftfotoet fra 2013, og at det derfor ikke afvises at bygningen har været der tidligere end 2007, idet der er tæt skovbevoksning og da bygningen er så lille.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på denne baggrund, at Herning Kommune ikke har fortabt muligheden for at lovliggøre forholdene på ejendommen. Nævnet har lagt vægt på, at det alene er godtgjort, at de eksisterende bygninger har været på ejendommen i en kortere årrække, at beskyttelsesinteressen bag beskyttelseslinjerne efter naturbeskyttelsesloven er stærk, og at hensynet til at der ikke dannes præcedens i strid med beskyttelseslinjens formål er tungtvejende.

Efter Miljø- og Fødevarerådnets praksis, er det en forudsætning for at en bygning kan anses for genopført, at den genopførte har ca. samme størrelse, placering, udformning og anvendelse som den tidligere bebyggelse.⁷ Som følge af, at den opførte bygningens areal afviger væsentligt i størrelse fra den oprindelige bygning, er det nævnets opfattelse, at der ikke er tale om en genopførelse.

⁷ Fx NKN2003.03-132/700-0012 og NMK-500-00705.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet vurderer, at bygningerne forstyrrer og forringer oplevelsen af fortidsminderne som landskabsэлемент, herunder påvirker indsynet og udsynet til og fra gravhøjene. Nævnet har navnlig tillagt det vægt, at bygningerne forringer den landskabelige oplevelse af højgruppen, og at der i nærheden af grupper af fortidsminder ofte er øget mulighed for at finde arkæologiske fund. Nævnet har desuden lagt vægt på, at bygningerne samlet set udgør en betydelig bygningsmasse tæt på fortidsminderne. Det forhold, at gravhøjene på nuværende tidspunkt er dækket af bevoksning, har nævnet ikke tillagt betydning, da fældning af bevoksning på et fortidsminde ikke kan anses som en tilstandsændring.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at det forhold, at bygningerne eventuelt anvendes som led i skovdriften ikke er et hensyn, der kan varetages i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der kan meddeles dispensation fra fortidsmindebeskyttelseslinjen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster afgørelse fra Herning Kommune af 11. januar 2017 om afslag på lovliggørende dispensation til seks bygninger inden for fortidsmindebeskyttelseslinjen på matr. nr. 1k Vind By, Vind, beliggende Skjernvej 208 i Herning Kommune.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Jette R. Uhrenholt
Stedfortrædende formand

Denne afgørelse gøres tilgængelig for førsteinstansen samt for klageren og dennes repræsentant via Klageportalen. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på www.mfknaefgoerelser.dk. Personoplysninger vil blive anonymiseret.

Indsamling og behandling af personoplysninger

Nævnenes Hus indsamler og behandler oplysninger om dig i forbindelse med behandlingen af din sag.

Nævnenes Hus har ansvaret for, at dine personoplysninger behandles forsvarligt. Du kan kontakte os på mail nh@naevneneshus.dk, telefonnummer 72 40 56 00, eller adressen Toldboden 2, 8800 Viborg. Nævnenes Hus har også en databeskyttelsesrådgiver, Frederic Fursund, som du kan kontakte på mail dpo@em.dk eller telefonnummer 33 92 33 50.

Nævnenes Hus behandler de oplysninger, som du giver os, i forbindelse med behandlingen af din sag ved Miljø- og Fødevareklagenævnet. Vi indhenter også oplysninger om dig fra andre myndigheder eller andre parter i sagen, når det er nødvendigt for at kunne træffe afgørelse i sagen.

Der behandles oplysninger om navn, adresse, e-mail, telefonnummer og cpr.nr. Det er ikke alle typer oplysninger, der behandles i alle sager.

Oplysningerne behandles med hjemmel i Databeskyttelsesforordningen artikel 6, stk. 1, litra e, og artikel 9, stk. 2, litra g, Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, samt Bekendtgørelse om Forretningsorden for Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Dine personoplysninger vil ofte i forbindelse med sagsbehandlingen blive videregivet til sagens parter, konsulenter og nævnets medlemmer, og vi gemmer oplysningerne, så længe det er nødvendigt for at kunne opfylde vores forpligtelser som offentlig myndighed og for at kunne overholde gældende lovgivning på området.

Du har ret til at få indsigt i, hvilke oplysninger Nævnenes Hus behandler om dig, og hvordan de behandles. Du har også ret til at få rettet forkerte oplysninger og at få slettet oplysninger, hvis de ikke længere skal bruges. Endelig har du i nogle tilfælde ret til, at behandlingen af dine oplysninger begrænses.

Du kan klage til Datatilsynet over Nævnenes Hus behandling af dine personoplysninger på mail dt@datatilsynet.dk eller adressen Borgergade 28, 5., 1300 København K.